

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 766/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Братство-јединство“ Врбас, са седиштем у Врбасу, коју заступа Правобранилаштво Општине Врбас, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1751/20 од 05.10.2020. године, у седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1751/20 од 05.10.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 168/19 од 12.03.2020. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужилци по основу трошкова за долазак и одлазак са рада, за градски превоз у Новом Саду у периоду од 01.02.2016. године до 01.02.2019. године, исплати износ од 27.480,00 динара, са законском затезном каматом како је изреком наведено. Одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се обавезе тужена да јој по основу трошкова за долазак и одлазак са рада, за градски превоз у Врбасу, за период од 01.02.2016. године до 01.02.2019. године, исплати износ од 26.880,00 динара, са законском затезном каматом како је изреком наведено. Обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 25.611,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је предлог тужиле ради ослобађања од обавезе плаћања судске таксе.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 1751/20 од 05.10.2020. године, делимично усвојио жалбу тужиле и преиначио решење о трошковима поступка, садржано у првостепеној пресуди, тако што је обавезао тужену да тужилци поред досуђеног износа по основу накнаде трошкова поступка накнади и износ од 2.016,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. У одбијајућем делу одлуке о главној ствари, првостепена пресуда је потврђена. Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију, одбијајућем делу, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у побијаној пресуди је одлучено у складу са постојећом судском праксом у вези права запослених на трошкове превоза, а питања на које се ревизијом указује, су чињеничне природе, по основу којих се ревизија не може изјавити, сагласно наведеној законској одредби.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом става 2. исте законске одредбе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву постављеном поднеском од 03.02.2020. године, у износу од 26.880,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Ревизија изјављена против другостепене одлуке којом је преиначена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини његово главно потраживање, је недозвољено. Наиме,

ревизија није дозвољена против преиначене одлуке о трошковима спора, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сагласно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. и чланом 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић